

**Posudek oponenta
na práci Mgr. Pavly Stankové
„Kriminalizace útoků na informační systémy“**

Předložená práce obsahuje 77 stran textu a je přehledně, logicky a funkčně členěna do úvodu, sedmi kapitol a závěru. Okruh použité literatury je mimořádně obsáhlý, rozhodně odpovídající zvolenému tématu práce a zahrnuje i skutečně velkou řadu prací zahraničních autorů, jakož i internetových zdrojů a rovněž poměrně bohatý okruh judikatury. Práce je doplněna přehlednými tabulkami a grafy s výbornou informační a ilustrativní hodnotou. Vnější úprava práce je velice pěkná. Použité metody analýzy a deskripce plně odpovídají předmětu práce a vytyčeným cílům.

Autorka si za téma své práce zvolila problematiku, která rozhodně nebývá častým tématem kvalifikačních prací. Jedná se přitom o problematiku mimořádně náročnou na zpracování, neboť kromě hlubokých znalostí z oblasti práva, a to nejen trestního, vyžaduje rovněž výbornou orientaci v problematice kybernetiky, resp. informačních systémů, konkrétně tedy v problematice kyberkriminality, potažmo v oblasti kriminologických poznatků a kriminalistických postupů. Současně se jedná bezesporu o téma mimořádně aktuální, neboť informační technologie prožívají nebývalý rozvoj, jsou přístupné širokému okruhu uživatelů, ne vždy dostatečně orientovaných v nebezpečí možné zneužitelnosti dat a informací, a tedy představující relativně snadný terč útoků, a to zvláště za situace, kdy útoky ze strany pachatelů jsou stále sofistikovanější.

Autorka se nejprve správně věnuje vymezení základních pojmů a institutů, se kterými pak ve své práci operuje. Druhá kapitola se zabývá bojem proti kyberkriminalitě v mezinárodním kontextu, zejména relevantními dokumenty Evropské unie a Rady Evropy, jmenovitě zvláště Úmluvou o počítačové kriminalitě. Velice podrobně a zasvěceně je proveden rozbor jednotlivých typických forem kyberútoků ve třetí kapitole práce, ať již jde o „klasické“ útoky (hacking, phishing, sniffing aj.) nebo o související kriminalitu (kyberterorismus, počítačové podvody, dětská pornografie, hoaxy aj.). Záslužně není stranou ponechána ani otázka typologie pachatelů „počítačových deliktů“ a jejich motivace. Na to pak navazuje čtvrtá kapitola práce, ve které autorka pečlivě a do náležité hloubky analyzuje skutkové podstaty trestných činů postihujících, jejichž předmětem je postih tzv. počítačové kriminality. Záslužně se autorka v páté kapitole své práce věnuje i procesním souvislostem, především problematikou tzv. digitálních stop a jejich vyhledávání a zajišťování ve fázi objasňování i vyšetřování. Práce je pak v šesté kapitole doplněna o rozbor současné situace v oblasti kybernetické kriminality, a to včetně zasvěcené predikce jejího dalšího vývoje (např. virtuální měny a virtuální cloudy). Interpretace statistických dat autorkou je správná. Kladně třeba rovněž hodnotit, že autorka si všímá i zcela aktuální problematiky v souvislosti s koronavirovou pandemií a s válečným konfliktem na Ukrajině.

Celkově lze posuzovanou práci hodnotit jako mimořádně zdařilou. Autorka prokázala skutečně výbornou orientaci ve zvolené problematice, včetně nejnovějších trendů. Vyzdvihnout třeba její mimořádné znalosti a vědomosti, a to nejen v oblasti, která je vlastním meritem její práce, ale i v otázkách s tím souvisejících. Kvitovat třeba rovněž pečlivou a rozhodně efektivní práci s mimořádně obsáhlým pramenným materiálem, v hojné míře zahraniční provenience, kritický přístup ke zpracovaným zdrojům, velmi dobré formulační schopnosti a zejména způsobilosti stručně a jasně vyjádřit svůj názor k problémovým otázkám a výstižně formulovat své závěry. Nebyly zastíženy žádné známky plagiátorství, přímé i nepřímé citace jsou důsledně vyznačeny. Opomenout nelze ani pečlivě zpracované tabulky a grafy s velmi dobrou vypovídací hodnotou. V neposlední řadě pak dlužno zmínit velmi pěknou formální úpravu práce a pro zasvěceného čtenáře přístupný styl vyjadřování.

Závěrem konstatuji, že posuzovaná práce splňuje požadavky čl. 49 odst. 3 Opatření děkana č. 17/2017, o závěrečných pracích, a proto doporučuji, aby tato práce byla uznána jako práce rigorózní.

V Praze dne 17.2.2024

JUDr. Rudolf Vokoun, CSc.
oponent